

BLACK UGANDA NEWS

ROČNÍK III
3/97

Pátek 12. prosince 1997

Jak recyklovat písně

BUCH pátrá, radí, informuje

Úterní večer 9. září 1997 (shodou okolností páté výročí založení Black Uganda Choir – dále někdy pouze BUCH), kdy se na uměleckého vedoucího p. Drtíleka vysypal notový archiv, je bez nadsázky dalším přelomovým mezníkem tohoto nevšedního tělesa (míně Black Uganda Choir). Doba kterou strávil poloudušen v notorických archiválich (míně p. Drtílek) zcela změnila jeho dosavadní žebříček hodnot a hned následující den také dosud stereotypní průběh zkoušek souboru.

„Vždy jsem si myslel, že civilizace zajde na plasty, ale narůstající počet not dnešních skladatelů ohrožuje svět více než pytlíky z mikrotenu,“ charakteri-

zizuje p. Drtílek východiska své koncepce trvale udržitelného hudebního rozvoje. Ne všichni členové souboru přijali tuto koncepci bez výhrad. Nejmenovaná altistka se dokonce pokusila demonstrativně opustit zkoušku, dosáhla však jen toho, že zvenčí vypadla klika a uvěznění členové v takto získaném čase zpracovali Manifest se kterým se mohli ztotožnit nejen oni, ale i široká posluchačská obec.

K tomu opět p. Drtílek: „Dobrou myšlenku je třeba sdělit všem, ale nejprve musíme zamést před vlastním prahem. Nelze bezohledně divákům předkládat nové písně, když máme v archivu mnoho děl, která lze tvůrčím způsobem znovu uchopit, přetvořit a zno-

vu používat. Řada písní už posluchačům slouží, aniž by byly patrně známky opotřeбенí.“ (Redakce se

J. DRTÍLEK

neodvažuje soudit, mnil-li řečník písně nebo posluchače)

„Písně lze přece též vzájemně kombinovat a proplétat v důmyslné hříčky. Hudba je totiž stejně glo-

bálním majetkem lidstva, jako třeba mušle. Není proto jediného argumentu proti přebírání myšlenek ostatních autorů a jejich úpravě do tvaru srozumitelného dnešnímu posluchači.“

První konkrétní vlastvotkou nového přístupu k věci je tedy výroční koncert, který se k Manifestu programově hlásí už svým názvem *Recyklované písně*. Pořad písní čerpá obsahově i personálně z hlubin v úvodu zmíněného archivu. Nová tvorba, nanejvýš vánoční blok, respektuje zásady trvale udržitelného hudebního rozvoje a vznikla bez výjimky z recyklovaného hudebního odpadu.

Věrní fanoušci se tedy mají nejen na co těšit, ale i nad čím zamýšlet. Nelze než přetisknout poslední perlu uměleckého vedoucího Black Uganda Choir: „Už žádné nové noty! Chci se babrat v minulých úspěších!“

Program koncertu Recyklované písně

Syahamba (96), 2:00
V širém poli studánečka (95), 1:35
It Was a Lover and his Lass (96), 2:30
Náhodou (97), 2:40
Sedět na vejcích (97), 2:40
Michelle (95), 2:45
Na tú prvú Lampiónsku (95), 1:50
Snad mám právo (96), 3:20
Říkej mi to potichoučku (94), 1:40

Studna dnem vzhůru (93), 2:16
Trávnice pro Karolka (93), 1:00
Lollipop (92), 2:20
Rondo Ravelvetto (92), 2:25
Barbara Ann (92), 1:25
Padá hvězda (Ja-Da) (97), 0:40
Bílá Krysa (97), 2:00
Joseph and Mary (96), 3:00

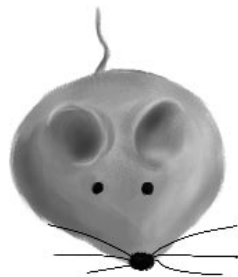
Koukám (96), 2:45
Letí šíp savanou (96), 3:30
Bakaláři v texaskách (97), 0:30
Život je medvěd (95), 2:10
In This Heart (95), 2:45
To si pamatuj (96), 2:35
Ona byla mlynářovo dítě (92), 3:30
Šly panenky silnicí (92), 1:30
Good Night Sweetheart (94), 2:50
Zpátky domů (94), 1:55

Texty k osvojení

Bílá krysa

(ugandská vánoční poezie
C. C. Čmůha)

Dnes bílý oř zavál
v laboratoř
mě i mého pardála Břétu
Jak v Brandýse
nad Labem
se s pardálem nadlabem

Dnes je však půst
a nelze telecí
(dnes je půst!)
Můj hladový zrak míří
ke klecím
včetně mých úst

Já sním o vánočních bílou
sním krysu bílou jako sním
Místo stromku v láhvi růží
a bílou krysí kůží
se rád můj pardál
bude hřát
Ten neřád!

Můj chrup se nad bílou
krysou
sklání jak duha, krysa spí
A chrápe!
Než jsem se však nadál
pardál
s chlamstnutím štědrou
večeři si dal:

Chlamst!
... a krysa spí dál.

BUCH! ... a jsme tady

Šokující odhalení kořenů Black Uganda Choir

Z rozsáhlých (k)analů tiskového odboru Black Uganda Choir (dále někdy pouze BUCH) byla veřejnosti odtajněna dosud neznámá fakta o příčinách a skutečnostech, které vedly ke zrodu tohoto hudebního fenoménu.

Nová hypotéza boří lidový mýtus o kontinuitě souboru od 60. let, kdy jej založil a do svého zmizení vedl legendární Yosef Z. a vznik BUCH vysvětluje lapidárně: zvrácenou touhou členů smíšeného pěveckého sboru Ars Brunensis Chorus vystoupit alespoň jednou v pořádném rockovém pajzlu, kam mají, jako lidé zabývající se vážnou hudbou, přísný zákaz vstupu. (A dobře vědí proč!)

První otázka – kde?

V červnu roku 1992 pozval Tomáš D. (dnes tzv. umělecký vedoucí) Richarda A. L. (dnes tzv. tiskový mluvčí) na plakátem avizovanou přednášku o Tibetu do Rock-Café u Labutě slovy: „*Pojď na přednášku o Tibetu do Rock-Café u Labutě.*“

Záliba v mystice, u Tomáše ještě umocněná světlem s nápísem Tibet a přítomností jeho sestřence, se však vymstila; v hloubi Husovic je čekal sál se sinavými stěnami pokrytými

Jeden z pachatelů

malůvkami místních pravověrných, osvětlený jedinou žárovkou zelené barvy a tužky pověšené na provázcích z garnyže místo závěsu se jen malátně kývaly v cigaretovém oparu a na konci téhle přízračné scenerie – malé černé pódium. Vzduch beze zbytku vyplňovala marihuana a nervy drásající reprodokované hity metalové formace *Tibet*, které věstily vše krom vědecké přednášky.

Když tento estetický vjem Tomáš s Richardem vstřebali spolu s léčivými nápoji na bázi coly a ru-

mu, věděli že *sem* se určitě brzy vrátí i přes jisté poruchy koordinace pohybu, kterými po návštěvě Rock-Café dočasně trpěli.

Druhá otázka – kdo?

Zážitky z přeludné návštěvy labutího doupěte byly intenzivně diskutovány i na půdě Ars Brunensis Chorus a zprvu mlhavé touhy našly své jasné slovní vyjádření na koncertě bezvýznamného černošského sboru z Massachussets: „*Představte si tu srandu, kdyby Ars vystoupil v Rock-Café u Labutě pod pseudonymem Black Uganda Choir.*“.

Tu srandu si dokázala představit asi třicet členů a z neuvážených slov se začala rodit pečlivě připravovaná konspirativní akce. Za její uměleckou stránku odpovídal Tomáš, který v té době pronikl v nauce o notovém zápisu dále než k obligátnímu „*kuličky nahoru – kuličky dolů.*“.

Třetí otázka – co?

Trio zakladatelů (Tomáš, Richard a Eva S.) se obrátilo na tehdejšího druhého dirigenta Arsu *Josefa Z.* (!) s žádostí o zapůjčení několika not z pozůstalosti Yosefa Z (!), osloveného však postihl amok z přepracování a po nastudování

skladby *Otčenáš* opustil Ars. Spřisahanci se poučili a repertoár pro vystoupení získávali raději podloudněji, než MOSSAD, CIA, StB a jiné občanské aktivity tohoto raženi. K majitelům Rock-Café, kteří se rekrutovaly z rockové skupiny *Helmutova Stríkačka*, vyslal BUCH tříčlennou delegaci, která nabízela, že 9. 9. 1992 provede v jejich svatostánku experimentální vystoupení pro právě přítomné hosty. Po nečekaném souhlasu tiše a kvapně zmizela ze strachu před upřesňujícími dotazy.

Obavy byly na místě, zvláště když zdravé jádro souboru předvedlo zbylému dirigentovi Arsu *Stanislavu K.* (dnes člen tzv. umělecké rady) upravené *Rondo* Maurice Ravela. Standovy oči vyděšením skoro skleněné svědčily o bláhomosti takového počínání a Standa sám se odpotácel do rohu místnosti, kde začal se zavřenými očima dirigovat jakýsi imaginární sbor, čímž se stal prvním apoštolem virtuální reality u nás. Zanedlouho i on opustil Ars, tentokrát do Španěl.

Teď však již nikdo nemohl couvnout, byt' obětí přibývalo. Ivan H. dokonce pro zdar akce obětoval Bídňiky, kteří v té době hýbali pražskou kulturu a na které sehnal lístek pomocí okultních praktik.

Den D, hodina H – 9. 9. 1992, 20⁰⁰

Třicetileté embryo Black Uganda Choir se rozezpívalo u Tomáše a po

povzbuzení morálky hitem rumu se převléklo do rukodělných maskovacích oblečků a vyrazilo na tramvaj, aby včas dosáhlo tajemstvím opředeného Husovického ghetta.

V měšťácké čtvrti vypadali jako parta exotů, ale jen co překročili nikdy nevytýčenou, o to však hmatatelnější hranici Husovic, ... vypadali stále jako parta exotů, ale už ne zase tolik.

„*Hm, maminka mi říká – jen ať se z toho pajzlu vrátíš živá,*“ posteskla si jedna ze sopránistek, ale to už Tomáš vkročil do útrobu Labutě, nejspíše pozdravil udivené majitele a odvedl karavanu k pódiu kolem stolů, které byly zcela ověněny ovočkovanými štamgasty v nejrůznějších stádiích opilosti. S výjimkou nejbližšího stolu, kde se křičí čtyři první fandové, které si Uganda pozvala.

BUCH nastoupený ve vzorném rohlíku zahájil koncert prvním číslem – recitovanou verzí *Nicolette* od Ravela, protože zazpívat předepsané melodie bylo nad rámec schopností ansámblu. Nevadí, vyštěkávaná francouzština opilce dokonale zmátla, drželi se pevně svých půllitrů a neartikulovaně se rozhlučeli, oči vyvalené až k pódiu. Uganda nevyčkala potlesku u křičících se fandů a spustila už vzpomínané *Rondo*, jehož český text svědčí o košatosti surrealistických vizí, které člověka (v tomto případě spíše Richarda) mohou potkat, když ho bolí zuby.

Do posledních taktů už opilci nehlučeli a jen tiše

civěli. BUCH zapěl nývů spirituál *Swing Low* a pokračoval lidovou *Dycky mě maměnka*, kde předepsané tempo *Rázně, pochodově* pochopil jako výzvu k pochodovému dupání, takže zpěv bez problémů zanikl.

A přikročilo se k prvnímu velkému nářezu, rock-and-rollu *Barbara Ann*, velkému hitu minulých Beach Boys i budoucích Ugandanů. Sál ožil a před pódiem se dokonce dostavila dvojice lehce přičmoudlá nějakou drogou a začala se před umělci kývat jako metronom mimo rytmus, prostor i čas. V hospodě se usadila pohoda, během závěrečných hitů *Lollipop* a *Mlynářovo dítě* už zase opilci vesele hlučeli. Dvojice udržovala stabilní rytmus, kapela se dobře bavila na vlastní účet a objevil se i náznak pískotu a potlesku.

BUCH ještě přidal *Ráčhel* od Spirituál kvintetu a úklonou zakončil produkci v okamžiku, kdy mladík-metronom odtáhl svou milou do kouta a nechtěně dal najevo, že audience skočila. Bylo načase. Přes-

tože toto „ad hoc“ publikum právě začalo vnímat, pohledy Helmutových střičkaček nicméně vyzářovaly ledacos, když jim Tomáš s Richardem děkovali za možnost upravit koncert. Black Uganda Chior raději důstojně opustil arénu a okamžitě uspořádal derniéru koncertního programu v nejbližší hospodě.

Následky

Původně jednorázové ozivení Black Uganda Chior se tedy datuje slavným koncertem v Rock-Café u Labutě, nikdy se však nenašla zodpovědná osoba, která by toto hudební zombie zrušila nebo alespoň přejmenovala, a tak žije pod svým poněkud absurdním názvem už vcelku neuvěřitelných pět let. Archiv tiskového odboru BUCH nám zodpověděl mnohé, ale za cenu vpravdě nelidskou. Znovu je totiž třeba otevřít nejpalcivější otázku: *Kdo je opravdu Yosef Z?* Tiskový odbor spí, tiskový mluvčí mlčí a kapelník se plaše usmívá. Ani on to neví ...

Avia Mary Brown

vánoční výprodej nadbytečných zásob řidičů

Texty k osvojení

Rondo Ravelvetto

Maurice Ravel – Rondo

I. Ona (a jí podobné)

Nelez do lesa můj milý
mohl bys mít o půlnoci
strach

Bla blablaba

Skrývá se tam klokan Vilík
Povídá se o něm
že je vrah

Bla blablaba bla

Plešaté dívce bez vyzvání
musíš dát doklady

Bla blabla blablaba bla

Rezavé stíny si vlhkou
dlaní tleskají
do přehrad

Bla blabla blablaba bla

Proradná vrána zírá zrána
když prodává netopyra
Bla blablablaba bla
a slzy vždy svěží zde
ve strži sněží do věží
co leží

Blablablaba bla

Tramtada

když běží skrz plži a mlži
a hlavonožci potrubí
a potinožci

Tramtada tala tala tala tala

Nelez do lesa můj milý
Nelez do lesa můj milý

II. On (a jemu podobní)

Nelez do lesa má drahá
o půlnoci bývá všude
tma

Sa! Nelez do lesa!

Plác non!

křivý stůl se zubí zprava
zleva zase číhá rozedma

Sa! Nelez do lesa!

Plác non!

Za babou Jagou míří víla
asi tu mají sraz

Z dlouhé chvíle jeleni

Nad hlavou přelétá

švédská pila

šestka vlevo dole kaz ►

Uganda a Ugand'ané

vědecká úvaha o podobnosti

V poslední době vystává v celé své nahotě otázka „*Co má vlastně Uganda společně s Ugandou*“ . Pátrání v encyklopediích, archívech i myslích téměř polyhistorických přineslo mnoho odpovědí. Momentálně nejaktuálnější a v tomto programu prosazovanou je, že společného nemají nic.

Hm... Takže se alespoň zkusme ptát: *Mají Ugand'ané vůbec něco společného*? Toť ta správná otázka! Pomineme-li drobné shody v jejich kuriózních hudebních osudech a podíváme-li se pozorně drobnohledem na ty, kdo v kapele působí, neuvidíme nic.

Tak jinak, možná pro stromy nevidíme les. Vyvořme globálního ugandního jedince. Bude obouhlavý, nebyvalého hlasového rozsahu, vysoký něco mezi 160 a 200 centimetry, rozměrů 90–90–90, disponující nadprůměrným IQ, neurčitě barvy vlasů a očí, částečně ochlupený, bez tetování, nicméně zcela přírodního charakteru.

Podrobíme-li tyto obecné rysy dalšímu zkoumání, kupodivu se vynoří jako určující znak přírodní charakter jedince. To je totiž nit vedoucí nás spolehlivě na fascinující pouti za odpovědí.

Vzpomeňme si na články o Pavle Zajícové v předchozích BUCH News, povšimněme si dalších zcela přírodních zjevů v kapele (Sýkorová, Horčíčková), podobnosti Lutonský–luteňice pak už nepřekvapí, a když se ze správného úhlu podíváme na svazek Hrubý–Vrchovská, můžeme konstatovat, že oba vlastně jenom podlehlí svému místně–horopisnému předurčení. Tady lze dokonce přesně určit oblast společného styku.

Ano, Hrubý Jeseník se ukázal být tím pravým spojovacím článkem. A bezpochyby nejen bohatost květeny a zvířeny tohoto někdy i drsného zlatookeckého kraje (Anička Kotasová mu propadla na-

Vždyť i ti, kteří nemají štěstí na jméno se snaží příslušnost ke skupině jasně prokázat. A pomáhají si všelijak. Někteří strkají přírodniny pod rentgen, jiní komentují přírodní kata-

Fotografie znázorňuje typického příslušníka skupiny basu

strofy pro sdělovací prostředky, a když je nejlhů, postačí alespoň deklarovaná zeleň tatínka.

Tento krátký exkurs do zákulisí kapely skončeme povzdychem, že jsou mezi námi i jedinci, kteří to vzali z jiného konce a na mnohé přírodní podněty alergičtí.

Pozn: Paralelní světy možná neexistují, ale v oblasti ugandského národního parku Kidepo (pohoří parametrů podobných našim

Jeseníkům) prý podniká skupina nadšenců časté výlety do měst, kde za zpěvu středoevropských lidových písní tropí hluk a rozšiřuje kulturní obzory obyvatelstva. Možná je mezi nimi i jistý Y. Z. Kdo ví ...

V pozadí Hrubý Jeseník

tolik, že se mezi drahými nerosty dnes cítí jako doma) způsobila, že Hrubý Jeseník nedispontující velehorami, po kterých vy se Messneři mohli utlouci, vstoupil do životů a srdcí členů BUCH.

Děvčátko a plyšový Artur

srdceryvná stať

Děvčátko, vlásky plavé, rozevláté, za letního odpoledne rozběhlo se květnou loukou k hrudi tisknouce svého přítele z nejvěrnějších – plyšového medvídku Artura, kterému hlavička natřásala se souhlasně s plavnými skoky mladičké krasavice. Hop a hop, omamná vůně lučních květů vznáší se k oblakům. Jen okamžik

ještě, svlažit rtíky v průzračných vodách lesní studánky skryté v houštince a polaskat se s chluapatou hrudí plyšového přítele, než obrátí své mladistvé kroky zpět k domovu, k bílým budovám statku na obzoru a k milujícím rodičům.

Snáš se soumrak, květy pokrývají se perlami večerní rosy a na svoji kmitavou pouť vydává se noční hmyz. Tu dívčina v bělostném lůžku, již v polosnu, předzvěstí přicházejícího slastného spánku, maně vztáhne ruku po svém Arturovi, aby

ji byl na blízku, přijde-li noční chmura. Však co to? Kruté je procitnutí, místo přítelovo zeje prázdnotou, místo teplé kosmaté ručky pouze

chladná, neosobní lůžkovina! Marně děvče do tmy volá, marně vztahuje paže do beznadějně prázdnoty, marně šeptá do ticha ložnice Arturovo jméno! Kde jsi, Arture?

Obloha se zatáhla, svitný měsíc halí se do černých oblak. Že strhne se dešť, zdá se být jisté. Krajina, před několika okamžiky plná svitu, stala se nehostinnou a sychravou. V potměšlém měsíci stínu, pod bezovým keříkem u studánky, polehává smutný, opuštěný, zapomenutý, plyšový Artur, skleněná očka lesknou se

mu krůpějemi. Je to pláč, či snad jen kapky studeného deště, které začaly skrápět ztemnělou krajinu? Pacičky ztuhle vzpínají se k černé obloze. To vlhko, ten chlad! Chloupyky, kdys hedvábné a jemné na dotek, slepují se ve slizké, zplihlé provazce, tělíčko začíná provlhat skrz naskrz. Arturův smutek a splín se záhy začínají přelévat v pocit zmaru, touha po milé náruči děvčátka pomalu roztrpčením mění se v hněv.

*Zapomělas, moje paní,
Na společných chvílích jas?
Bylo to snad všechno
lhaní, to vzájemné
teplo v nás?*

*Zapomělas, moje paní?
Zapomělas na přítele?
Nechce se mi tvářit věle.
Zapomnělas, paní, vid?
Tak to mi, děvče,
S celou svojí péčí
S kupou sladkých řečí,
To mi, děvče,
Polib řít!*

*Převzato z melodramatické
jednotaktovky Mandowaltz.*

Public relations

byli všichni sněženi
Zmačkané víno písek
promáčí
Zasklený výklenek
se klestím klátí
Pláápoláá nám tááboráček
Halucinace a promoce
v potoce nemocné
emoce vánoce
z blázince
Hele sele mám se skvěle
do třech teček
Nelez do lesa má drahá
Nelez do lesa má drahá

III. Ona a On

(a jim podobní):

Nepolezu radši nikam
Zmizel klokan co byl
možná vrah
Po seleti marně škytám
Po hlavonožcích zbyl
černý prach
Bez piva pěna z pípy zírá
na žízení není čas
Blablaba
Z plných zpívám plíc
Kyvadlo zběsile cestou
kývá tak odtud mizím
jak plaz
Blablaba

Neslyším vůbec nic
Bezradná vrána zrána
nezírá na netopýra
Došel mi rum Bum!
a pracovní soboty
nekladou choboty
sousedům na ploty
Hrozný hlad trápí nás
Nemůžu vstát
a bílé myši vyběhly
ze skryší na refýži
Klekání zdáli hlavou valí

Tak si krásně žijem
tři plus jedna s koupelnou
a deliriem
Nepolezeme do lesa
K obličejí země klesá
Nepolezeme do lesa
Zle!

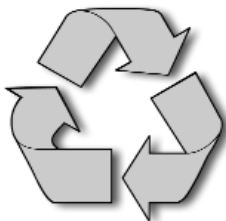
Střízlivím a je mi zle!
Střízlivím a asi půjdu
rychle spááát ...

**Nevíte, co své dcerušce koupit
k Vánocům?**

Manifest koncepce trvale udržitelného hudebního rozvoje

(Drtílkův hudebně-ekologický balíček)

Preambule

Vlastní tvorba je nutné zlo, kterým hudební tělesa platí za nedostatek odvahy rozšiřovat svůj repertoár cestou písňové recyklace.

Recyklace písní je proces opětovného použití not, křížků, běček, nápěvů, textů, recitativů a dalšího hudebního odpadu z písní stažených z repertoáru při tvorbě nových písní. Jde o proces naprosto přirozený, protože každé hudební dílo je tvořeno pouhými sedmi tóny (c–d–e–f–g–a a jiné), přičemž ostatní tóny vznikají odvozeně zpotvořením téhož.

Zásady

1. Každá do repertoáru vřazená píseň musí být využita až na hranici opotřebení písně, posluchačů i hudbu konajících umělců
2. Nelze-li píseň pro všestranné opotřebení použít, je nutno ji recyklovat a k tvorbě nového repertoáru používat výhradně recyklovaných surovin. Suroviny lze využít kombinacemi metod technických a uměleckých.
3. Základní technické metody tvorby nových písní z recyklovaných odpadů jsou:
 - 3.1 Využití odnímatelných praporků u osminových not pro změnu frázování bez potřeby nových not resp. nových praporků. Máme-li např. dvě osminové noty, pak přemístěním jednoho praporku vznikne nota čtvrtová a šestnáctinová.
 - 3.2 Tunelování čtvrtových not. Tak vznikají noty půlové, přičemž získaný odpad lze užít pro tečky zvyšující hodnoty stávajících not o polovinu, nebo pro vytváření not staccatových. Obecně, jakýkoliv odpad je při vhodné konzistenci těla a ducha tvárný jako plastelína a dobře využitelný pro různá hudební značení (zobáčky crescendové a decrescendové apod.)
 - 3.3 Nevyužitě linky notové osnovy lze odstříhnout a použít k výrobě houslového klíče
4. Základní umělecké metody tvorby nových písní z recyklovaných odpadů jsou:
 - 4.1 Slučování nebo parcelace existujících písní (např. navázání písní *Houpá se houpá* a *To bylo v Dakotě o vejplátě* do písně nové)
 - 4.2 Záměna částí písně (tzv. zpřeházení slok), nebo intenzivní opakování vybraného úseku (např. úvod písně *Barbara Ann* je prodloužen na Bar-bar-bar-Barbara Ann)
 - 4.3 Víceúčelové užití slok, refrénů, meziher a recitativů v několika písních (např. známý recitativ *Já nevím, kde se to v člověku bere...* lze prakticky vložit do libovolné písně BUCH) [cit. W. M. – Sbohem láska]
 - 4.4 Dodání nového textu k již existující melodii nebo naopak, případné využití již existujícího textu k jiné již existující melodii (např. píseň *Siyahamba*, nebo nový hit *Bakaláři v Texaskách*)
 - 4.5 Užití „šokového efektu“ pro recyklaci již opotřebované písně, tj. radikální změna aranžmá, tempa, užití vtipných naturalismů, úderů v břicho, dlaně a pleš, též dodání či odejmutí instru-

mentální podpory celé písní nebo alespoň části (např. *Lovecké odpoledne* – dodání, *Na tú prvú lampiónskú* – částečné odejmutí)

- 4.6 Nahrazení zahraničních textů zvukomalebnými českými ekvivalenty. (např. „*doo-doo-doo*“ za „*dú valaši dú*“, „*love you like I do*“ za „*lovím jak se dá*“, „*darling*“ za „*darling*“, tj. anglicky miláček, česky čerpadlo)
5. Ideální je použití odpadu z recyklované písně k napsání úplně stejné písně a využit časového efektu ztráty paměti publika. Nesmí však dojít k lokálnímu efektu ztráty publika. (např. *Rondo Ravelvetto*)
6. V rámci úsporných opatření lze některé skladby během produkce předčasně ukončit, metoda je známá jako: píseň neskončila, píseň přestala (příklady je na každé produkci mnoho).
7. Každá akce musí být svěřepá a nesmí postrádat prvky hrůzy.

Výše uvedené zásady jsou podle hrubých odhadů schopny redukovat vznik nových písní až o 64 %. Black Uganda Choir neuvědoměle využíval recyklační techniky již od svého založení, nyní však celou koncepci systematizoval a předal kulturní veřejnosti k širokému použití.

(Uvedené příklady vycházejí z koncertních a jiných produkcí Black Uganda Choir)

Životopisy členů sboru IX

Co s oblibou pronáší Eva Sýkorová?

*Podle pěří poznáš ptáka,
podle řeči nezdvouřáka.*

Protože v archivu nebyla nalezena jediná fotografie Evy Sýkorové, zjistil tiskový odbor, že v této situaci jediný způsob, jak sl. Evu S. přiblížit publiku, nejlépe dnešnímu publiku, je sémantický rozbor jejího vyjadřování, které je pro ni

možná typičtější než fotografie.

Slova a slovní spojení, která Eva Sýkorová rozhodně používá:

- jejda
- no tak co já
- ale
- mně (vyplazený jazyk)
- nazdar Ivánku
- budu po tobě něco chtít
- nebodej mě do břicha

- ty zas dneska vypadáš
- govoritě po ruskí
- rohlíček Evinek rád
- sluníčko (míněň Jedla)

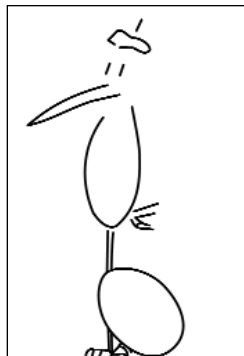
Slova a slovní spojení, která Eva Sýkorová rozhodně nepoužívá:

- stroboskop
- spanilomyslná ředkvička
- skleněné oko
- kamarádi moji
- sluníčko (míněni ostatní)

Slova a slovní spojení, která Eva S. používá zřídka:

- mám širokopřůchodné hrdélko
- vodval se, balvane

Udělejte si obrázek sami a pošlete jej na její adresu. Tři, kteří se nejvíce přiblíží skutečné Evě S., budou po zásluze odměněni. ■

**I ty si můžeš
v novém roce
vysedět svoje
šťastné vejce**

A uměleckou radu BUCH, znáš?

Na fotografii je:

- a) Vítá Žampachová (patolog)
- b) Akihiro Ótani (Japonec)
- c) Roman Válek (sbornistr)
- d) Stanislav Kummer (sbornistr)

Black Uganda Choir

Seznam členů a funkcí

Duchovní vůdce	Yosef Z.
Umělecký vedoucí	Tomáš Drtílek
Konferenciér	Ivan Hrubý
Tiskový mluvčí	Richard A. Lank
Vedoucí tiskového odboru	Marek Lutonský
Audio-vizuální mág	Ivan Holas
Finanční ředitel	Lenka Hrubá
Mozkový uzel	také Lenka Hrubá
Vedoucí fan-klubu	viz inzerát
Vodohospodář	Michaela Harnová
Kronikář	Eva Sýkorová
Kostýmy a kulisy	Anna Kotasová
Lékař	Jan Křístek
Zdravotní referent	Dana Urbánková
Svačkář	Pavla Procházková, t. č. m.
Květinář	Pavla Zajícová
Nástěnkář	Kateřina Horčíčková
Dítě	Václav Hubert H.
Placený divák	Petr J. Jedlička
Mecenáš	Miluška

Vokální sekce

Soprán	D. Urbánková, K. Horčíčková, A. Kotasová
Alt	E. Sýkorová, P. Zajícová, M. Harnová P. Procházková, t. č. m.
Tenor	R. A. Lank, I. Holas
Bas	I. Hrubý, J. Křístek, M. Lutonský

Instrumentální sekce

R. A. Lank (kytary, bicí), T. Drtílek (mandolína, kazoo), M. Lutonský (kytara, nástroje typu klavíru, bicí), I. Hrubý (basová kytara, kontrabas), J. Křístek (bicí), P. Zajícová (flétny 3 ks), I. Holas (flétny 3 ks, basová kytara)

Sdružení Lampión

T. Drtílek, E. Sýkorová, R. A. Lank, I. Hrubý, J. Křístek, P. Zajícová, M. Lutonský

Silná čtyřka

T. Drtílek, I. Holas,
R. A. Lank, M. Lutonský

Ucpávači hadic

R. A. Lank, I. Holas,
J. Křístek, M. Lutonský

Kontakt na BUCH

Lenka Hrubá
(mozkový uzel)
Obřanská 585
Bílovice nad Svitavou 664 01
tel. 05-45 22 72 88
e-mail: ivan@isibmo.cz

Únorň koncert
BUDE

v únoru na hvězdárně

106,5 MHz

Kdybyste si ve středu
10. prosince 1997
naladili „Jediný
rozhlas mezi rádii“,
mohli jste si vychutnat
skvělé odpovědi
Richarda A. Lanka,
tiskového mluvčího
BUCH.

inzerát se zpětnou platností

Umělecká rada

Roman Válek (sbormistr)
Stanislav Kummer (sbormistr)
Víta Žampachová (patolog)
Akihiro Ótani (Japonec)

**Ptejte se
mozkového uzlu**

Připravil tiskový odbor BUCH

Black Uganda Choir

Má Black Uganda Choir pokračovat
v umělecké činnosti?

Áno

Ne

Storno

Klikněte na zvolené tlačítko čerstvě chycenou myší
a uvidíte, že se nestane vůbec nic.

FAN-KLUB BUCH

Přijme se mladý, flexibilní, úspěšný
a brýlatý vedoucí fan-klubu BUCH.
Atraktivní kolektiv, perspektiva
profesního vzrůstu, vyšetření kapelním
lékařem plně hrazeno VZP.